

Verkondiging op 10 januari 2021 - Zuidland - Welkomkerk
Viering van het Avondmaal

Lezing: Johannes 2: 1 - 12

'Dit heeft Jezus gedaan in Kana in Galilea als eerste
wonderteken; Hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen
geloofden in Hem'

Intro

Op deze Avondmaalszondag zijn wij te gast bij een gebeurtenis, die
zich aan begin van het optreden van Jezus afspeelt. Na de gedeelten
rond zijn geboorte vierden we nu een heel bijzonder feest mee.

Op dat feest gebeurt een vreemd wonder - En je zou je kunnen
afvragen: kan dat eigenlijk wel??

Jezus op een bruiloft, nou OK.

Maar water in wijn veranderen - en dan zoveel!

Maar: het feest moet blijikbaar doorgaan - mét wijn

Om dit wonder te kunnen plaatsen, moeten we de tekst iets
nauwkeuriger lezen.

Ná de ontmoeting met Johannes de Doper en de roeping van zijn
leerlingen **blijft** Jezus nu in Galilea (in het Noorden van Israël).

'Op de derde dag' - horen we - is er een bruiloft.

De derde dag, sluit het aan bij de voorgaande gebeurtenissen? - of
is het meer: de traditionele huwelijksdag? Dag drie!

Volgens Joodse uitleggers is dat zó, **omdat** in Genesis 1
(in het verhaal van de Schepping) alleen op de **derde** dag

twee maal gezegd wordt, dat God zag dat het goed was (ki tov):
een goed teken voor bruid en bruidegom - een dubbele zegen.

Op die derde dag is er dus een bruiloft in Kana - in de heuvels,
een dagreis westelijk van Kafarnaüm.

Er wordt **niet** gezegd wie er trouwen - familie van Jezus
waarschijnlijk, want ook zijn moeder en zijn broers zijn er.

Dan is de wijn op: waren er teveel gasten gekomen?

werd er teveel gedronken?

was er te weinig, te zuinig ingekocht?

óf hadden de gasten niet genoeg meegebracht?

dat zou ook best kunnen.....

Hoe het ook zij, Maria merkt het en ze verwacht wat van Jezus:

'Jezus, ze hebben geen wijn meer.....!'

Zijn reactie is: 'Wat wilt u van Mij? **Mijn** tijd is nog niet gekomen'.
Dat laatste zijn vaak voorkomende woorden in het Evangelie, vooral
ivm. met het lijden van Jezus en het bekend-worden van zijn Messias-
zijn. 'Mijn uur, mijn tijd is nog niet gekomen'.

Het is nu nog niet de tijd om mijn heerlijkheid te tonen,
nóg niet!

Maria begrijpt het en vandaar dat ze tegen de bedienden (diakenen)
zegt: 'doe straks wat Híj jullie zegt!'

Dan komt de tijd dat Jezus wél handelt.

Er staan daar zes vaten: 2-3 metrete, 2-3 x 40 liter, dus 80-120 liter per stuk. Zeg maar zo'n 550 liter water voor de (rituele) reiniging bij de maaltijd.

Die vaten worden door de dienaren opnieuw tot de rand gevuld en even later krijgen ze de opdracht: Schep er nu wat uit!

Als dát bij de ceremoniemeester wordt gebracht, denkt die dat hij wijn moet keuren - hij weet niet wat er gebeurd is.

Verbaasd roept hij de bruidegom: 'Iedereen zet zijn gasten eerst de goede wijn voor - en later als er goed gedronken is en de smaak niet meer zo precies komt, de mindere.

Waarom heb je de beste wijn tot het laatst bewaard?'

Dan stopt het verhaal.....

- geen woord over de reactie van de bruidegom of van de feestgangers

- je zou zeggen: een wonder in stilte.

Het eindigt alleen wél met: zijn leerlingen geloofden in Hem.

Wat doe je met zo'n Bijbelverhaal?

Heel duidelijk is, dat Jezus Christus wil dat zijn mensen in vreugde leven. 'Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid' zegt dit zelfde Johannes-Evangelie (leven en overvloed... - Joh. 10: 10)

Jezus Christus redt het feest van die twee jonge mensen in Kana. Van Hem mag het feest doorgaan. Wij mogen **vreugde** beleven, die past bij het geloof in onze Heer.

Of om het in Bijbelse termen te zeggen: vreugde en genade liggen in elkaars verlengde (zowel in het Hebreeuws als Grieks).

(ons woord 'gein' komt uit het Jiddisch

- en 'chen' is genade in het Hebreeuws)

Dát is de eerste laag in het verhaal - de buitenkant.

De vreugde van het feest mag er zijn!

Laten we dat als gelovigen, als christenen dat nooit vergeten!

Maar er is meer. Het gedeelte zegt het al:

'dit heeft Jezus gedaan als begin, als prototype, als voorbeeld - als eerste wonderteken'.

Hier wordt óók de bedoeling zichtbaar van **á**lle tekenen:

nl. geloof wekken bij wie het zien en horen....

... 'en zijn leerlingen geloofden in Hem'.

Een wonder is een teken (géén tovenarij). Het is een teken, dat verwijst naar een veel dieper gebeuren, dat nog komen gaat.

Zo is het Johannes-evangelie vol tekenen, om aan te geven dat in deze Jezus uit Nazareth de Messias, de Verlosser van Israël gekomen is.

Johannes eindigt zijn Evangelie dan ook later met de woorden:

'Jezus heeft nog veel meer wondertekenen voor zijn leerlingen gedaan, die ni et in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven **opdat u gelooft** dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven **leeft** door zijn Naam'

(Johannes 20: 30 en 31)

Wij mogen **leven!**

Als je dát hoort, dan ga je ook méér zien in dat huwelijk in Kana - want het huwelijk is een beeld voor de relatie tussen God en zijn volk

- maar om dát huwelijk te kunnen te vieren is er méér nodig, dan wat de mensen meebrengen.....
er is een tekort, een blijvend tekort.

- En nu komt Jezus om dat tekort aan te vullen, ja zelfs om te zorgen voor overvloed.

Met Oud-Testamentische woorden:

'mijn beker vloeit over' (Psalm 23)

- Maar dat kan alleen, als het Zijn tijd is, als zijn uur gekomen is; ten diepste alleen als er opnieuw wijn geschonken zal worden als symbool voor zijn bloed.

- Jezus zal erin voorzien!

Zoals Hij ook voorziet in dat andere teken: het brood! Het is ná de wonderbare spijziging dat de mensen vragen 'Welk wonderteken kun U dan verrichten?' Ze hebben het blijkbaar niet gezien - ook niet in de overvloed, ook hier - er waren twaalf manden met brood over, genoeg voor heel Israël. En voor zover ze het wel doorzien hebben, verwijzen naar Mozes. Die gaf toch het manna...

En dan reageert Jezus met: 'dat was niet Mozes, dat was mijn Vader. Hij geeft jullie het echte brood uit de hemel, brood dat Leven geeft'. Nu, dat willen ze wel. Geef ons dat ook!

'Ik ben het Brood dat Leven geeft' - als je bij Mij komt zul je geen honger meer hebben.

Brood en wijn, beide wondertekenen van Jezus. Beide in overvloed. Aan het Avondmaal mogen wij in Brood en Wijn vieren, dat Jezus voor het herstel van de relatie tussen God en Mensen zijn Leven gegeven heeft. Zijn leven voor onze overvloed. Zijn leven vol genade. Ook voor ons!

In onze armoede, in ons tekort mogen we bij de Heer Jezus komen: 'Heer Jezus, wij zijn in nood, komen te kort.

Heer, raak ons leven aan,

zodat wij weer in uw nabijheid kunnen leven'.

En Jezus zegt: 'Mijn tijd zál komen....

Die tijd kwam, ooit op de heuvel Golgotha.

Opnieuw - aan de voet van het kruis - zal gezegd worden: Zijn moeder was daar! Zij wist dat de tijd voor haar Zoon gekomen was.

Misschien gaat die uitleg wat vér, maar je zou kunnen zeggen:

door Jezus Christus zijn alle reinigingsrituelen, die ten diepste wijzen op de onreinheid van de mens, **niet** meer nodig en de watervaten mogen een andere bestemming krijgen.

In Christus is het beste gekomen, wat er komen kon en de bruiloft gaat door. Het feestmaal bereikt een hoogtepunt.

Jezus' teken in Kana is het begin.

Zo gaat het - laat Hij zien - als Ik ingrijp;
als Ik op jullie feest genodigd word.

Als wij het tekort in ons eigen leven inzien en Hem uitnodigen als onze gast - dán worden de rollen omgedraaid. Hij wordt onze Gastheer en nodigt ons aan Zijn tafel.

Voor onszelf betekent het, wat het ook betekende voor de bedienden: klaar staan om te doen wat Hij zegt. Gehoorzaamheid, als je het zo wilt noemen. Maar dan wil Híj ons óók laten delen in de vreugde van het feest: hier en nu, vandaag. Tot in zijn heerlijkheid. Zo mogen óók wij zijn grootheid zien en in Hem geloven (vers 11).

Mensen die geloven in Jezus Christus - mogen vreugde kennen
- mogen feestvieren,
want ze weten **waarom** het mag....
en weten ook **hoe** het moet!

Laten wij dan samen het leven vieren!
Laten wij dan samen vanmorgen onze verlossing vieren!
Laten wij met vreugde deelnemen aan de Maaltijd van de Heer!

Amen.